

რუსეთის მიერ ირანისთვის ბრძოლაში დახმავების მიზანშეწონილი საშუალებების დადგენის საკითხები. რუსეთის მიერ ირანისთვის ბრძოლაში დახმავების მიზანშეწონილი საშუალებების დადგენის საკითხები. რუსეთის მიერ ირანისთვის ბრძოლაში დახმავების მიზანშეწონილი საშუალებების დადგენის საკითხები.

პოლიტიკური გეგმების აზრით, აშშ-ს ადმინისტრაციამ და კონგრესმა, შესაძლოა, დათანხმდეს ბრძოლაში რუსეთის ირანისთვის დახმავებას, მხოლოდ მაკარნი საერთაშორისო კონტროლის პირობებში.

რუსეთი - ჩრდილოეთიდან სამხრეთისკენ. რუსეთი, ისევე როგორც დასავლეთი, ყოველთვის ისწრაფავდა ახლო აღმოსავლეთის საკუთარი მაგიტრალიზაციაზე.

მსოფლიომ იზრუნა, რათა "ისინი" არ გადაქცეულიყვნენ გეოპოლიტიკურ არარაობად. დღეს პროცესი გრძელდება და მხოლოდ გაკვირვებას იწვევს ქსნი ბონერის ამოვარდნა დროის კონტრესტიდან.

დედა ნებისმიერი დათმობა - თვით სახელმწიფოებრივად იღვრება. ეს სიტყვები და ცხრილები ატყეული იგივე ნაბიჯებს უკავშირდება.

რუსეთი აიბრებს ირანს მიპყიდოს 4 ატომური რეაქტორი. აშშ შეეცდება დაარწმუნოს მოკავშირე სახელმწიფოები ირანთან სავაჭრო ურთიერთობებისა და საკრედიტო კავშირების აკრძალვის აუცილებლობაში.

რადიო "თავისუფლება"

თავად რუსი დემოკრატები და აღნიშნავენ, რომ ჩინეთის კვლავ მარტო მოუწევს ბრძოლის გაგრძელება.

რომ ხელს უწყობდა მიზნისკენ სწრაფვას. რუსეთის მიერ სამხრეთში წარმოებული მრავალრიცხოვანი ოპიების მიუხედავად.

მადა ჭამაში მოდის და საითკენ უშიხნებს ეს ისარი საბოლოო ჯამში, არაის უწყისი.

ამ კონტექსტში წენს ტერიტორიაზე რუსეთის ბაზების დაკანონება 25 წლიანი ვადით, ირანთან გაეცხოველებული ურთიერთობები.

ჩინეთის სსსრ-ის პრინციპები

ჩინეთმა განაცხადა პრინციპები. გროზნოში შედარების კოორდინირებული პარტიზანული ჯგუფების და 1 მაისიდან დღემდე იბრძვიან არაბული შტაბინები.

ინფორმაცია სამხრეთის სახელმწიფოებში

რეიტერის სააგენტოს განცხადება. ჩინეთის საბრძოლო შტაბის მტკიცებით, 9 მაისისთვის ჩინეთის მხრიდან არაერთი აქცია არ არის დაგეგმილი.

ინფორმაცია სამხრეთის სახელმწიფოებში. რუსეთის ფაშაზე გამარჯვების 50 წლისთავს ხეივანებს, უნდა უმაჰინდლოს უცხოეთის ქვეყნების ლიდერებს.

რეიტერის სააგენტოს განცხადება. ჩინეთის საბრძოლო შტაბის მტკიცებით, 9 მაისისთვის ჩინეთის მხრიდან არაერთი აქცია არ არის დაგეგმილი.

თ.ს. ქადაბლონი მარია, დღეს, როცა საქართველოში პოლიტიკურ ძალთა გააქტიურება იგრძნობა, იქვე არ წახსარო...

თავს უფლებას მივიცემ და პრესის ფაქტორს შევეხები კიდევ ერთი ზოგადი ტენდენციის ფონზე.

მე არ ვახლავარ “პარლამენტის” სესიების გულმოდგინე რადიომხმენელი ამისდა მიუხედავად, მხილებს პროფანირების უამრავი კონკრეტული მაგალითი...

ადამიანების მისვლის თაობაზე. თუმცა მაშინდელი ყოფი ბევრს ახლა ლამის უფუფრედად წარმოვადგება.

ვერც მოვეწროთ “მაგისტრალს” ერთი თვისუფლებად და შევიხარებოქნებოდა...

ინტერვიუ ქალბატონ მარიკა აბაიშვილთან

ეწირობა, დაბატონებულ კი. ბოლომდე კატაკლიზმით დაკავშირებით ნათლად გამოჩნდა ამგვარი შექმნილი “დისიდენტური წარსულის” მქონე პირების ნამდვილი არსი.

ნაცხად - ეს სახელმწიფო ტერორი და ყველა ვიცი, ვინ ფასს ამის უკანო (?) ერთ-ერთ ბოლო სესიაზე ირაკლი წერეთელმა ბრალი დასდო შინაგან საქმეთა მინისტრს ექვსი კაცის მოკლავში...

დღეს გვმია, გეცნო და გეპქეს თავისუფლების პროფანაცია, არე სრული განუკითხაობა. 20-იანი წლების ბოლომდე იკებამც სიკვითი, ნგრევი და დამრევი დაიწყო, მაგრამ განსასურველ დროს, როდესაც საბჭოთა კავშირის მკვიდრულ სულიერი წყობა დეგრადაციის სასურველ დონემდე მიყვანეს, სრულად დააკაყოფილეს მოქალაქეთა საარსებო მინიმები.

დღევანდელ ნეობოლშევიკებსაც ანალოგიური გეგმა აქვთ იმ განსხვავებით, რომ სულიერი დეგრადირების უფრო დახვეწილი ფორმა განუსაზღვრეს სასოფლებში. როდესაც ადამიანი შიშის გამო კი აღარ დაუტყავს თავის ჭეშმარიტებაზე, არამედ ჭეშმარიტებას ნებყოფილობით ჯერ აჩრ, ხოლო შემდგომ ევლარ დაინახავს. როდესაც უკუღმართ, მრუდე საქართველო ბედნიერად ჩათვლის თავს.

თითოეული წევრების და კონკრეტულ გზა არსებობს. ბოროტი იმით იძლევა, რომ ცოცხალი დაცემულ ადამიანს გულწრფელი სინანული ძალდება.

თ.ს. როგორ აფასებთ საქართველოს საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მიმდინარე პროცესებს? არსებული შედეგობრივი ტენდენციებიდან ამჟამად ყველაზე აქტუალურია გარკვეული დაჯგუფებების თუ პიროვნებების მხრიდან ძალადობით დამხობილება.

პრესას, როგორც დიდი შესაძლებლობების მქონე ინსტიტუტს, უდიდესი ტაქტი, სიტყვის მოხიბვა და მოულოდნლო-საკუთარი ტენდენციებისგან თავის მოხურვევა მართებს.

“თ.ს.” ისევ არჩევნების პრობლემას დაუბრუნდეთ. საზოგადოების გარკვეული ნაწილი, რომელიც კანონიერი ხელისუფლების მომხრე და იმთავითვე არაკეთილგანწყობილი იყო ფაქტობრივ ხელისუფლების მიმართ, მოსურნეა შემთავად არჩევნებში ყველა პირიერ კურონი ძალის ერთობლივი მონაწილეობისა იმ მიზნით, რომ ქვეყანა რამენაირად ეისხნათ საბოლოო დელუქისგან.

დღევანდელ ნეობოლშევიკებსაც ანალოგიური გეგმა აქვთ იმ განსხვავებით, რომ სულიერი დეგრადირების უფრო დახვეწილი ფორმა განუსაზღვრეს სასოფლებში. როდესაც ადამიანი შიშის გამო კი აღარ დაუტყავს თავის ჭეშმარიტებაზე, არამედ ჭეშმარიტებას ნებყოფილობით ჯერ აჩრ, ხოლო შემდგომ ევლარ დაინახავს.

თ.ს. როგორ აფასებთ საქართველოს საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მიმდინარე პროცესებს? არსებული შედეგობრივი ტენდენციებიდან ამჟამად ყველაზე აქტუალურია გარკვეული დაჯგუფებების თუ პიროვნებების მხრიდან ძალადობით დამხობილება.

აღბათი, ფიქრობთ - სიტყვა ადვილით, საქმე ძნელი. გეტყვით, რეცეპტების მიცემა ადვილია, საგახეთო საქმიანობა კი ურთულესი.

“თ.ს.” არ მთავანიათ, რომ ბოლო დროს სიტყვაც გაუფასურდა? თითქმის ადარაფიართი აზრი აღარა აქვს არც მხილებს, არც კრიტიკას...

ადამიანი საკუთარი თავის წინაშე კი თავადმსჯელობს ხოლმე, საკუთარ სურვილებს ადამაზებს და აკეთილშობილებს. ყველაფერს თავისი ნამდვილი სახელი უნდა დავარქვათ და გაირკვევა - რა ვინება, ქვეყნის გადარჩენა თუ პირობების გაუმჯობესება?

ესე იგი, თუ თქვენ ყოფითი პირობების გაუმჯობესება გეგმავთ, წავიდეთ პრინციპულ კომპრომიზს, მაგრამ დეფიციტით - რას მოვიპოვებთ, რის ფასად გვიღირს?!

თ.ს. როგორ აფასებთ საქართველოს საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მიმდინარე პროცესებს? არსებული შედეგობრივი ტენდენციებიდან ამჟამად ყველაზე აქტუალურია გარკვეული დაჯგუფებების თუ პიროვნებების მხრიდან ძალადობით დამხობილება.

9 მაისი - მოწინაველი გაზაფხულის არასაღვასეული თარღი

სამამულო-ასე ეხადნენ იმ ომს და ეს არ იყო მისი მხოლოდ ემოციური განსახლებება, მხოლოდ ლიტერატურული ეპითეტი. ამას მოითხოვდა საბჭოთა ინფორმაციური მანქანა. დიდი სამამულო ომი - დანაშაულებრივ ხალხს და აით ტვიზში უჭედდნენ “დიდი სამამულოს” ცნებას.

გაიძლია დასკვნების გაკეთება. შედეგები კი არაკლებ შემარავია, ვიდრე თავად ომის პერიოდი: გაძლიერებულ-გამაჰინებარებული, მთელი მსოფლიოს ჩახსებად სანადამუნიერო საბჭოთა იმპერია, დამპყრობელი, თავისუფლებადკარგული ერები, გახლეჩილი, დანაკუწებული სახელმწიფოები, დასოცინი, დასახიზრებული ადამიანები, დანგრეული სულები, ისევე რეპრესიები, ისევე “ხალხის მტრები”, “მოალაღლები”, საკონცენტრაციო ბანაკები, ახალი შიში, ახალი სისხლი და ცრემლები...

არა აქვთ უფლება, უცხო მიწაზე დაღვარონ საშობოლოსთვის დასაღვრელი სისხლი. დღეს ჩვენ ისევ ცნებების, მარადიული ფასეულობების გაუფასურების ეპოქაში ცხოვრობთ. ახლა, ჩვენში, მტერს ისევ მეგობარს ეძახიან, მოყვარულს-მოძულეს, მეზობელს-გადაძლიეულს, თავისი ქვეყნისთვის მებრძოლს-მოლაღატეს, მტრის სამსახურში მყოფს-მამულოშეშლილს.

საქართველოში კომუნისტური წვლილარცების მხოლოდ მცირეფენი ხნით შეწყვეტა ბევრის გონივიდან ბოლომდე ვერ ამოშალა ის, რასაც 70 წლის მანძილზე ჩასწიხინებდნენ, სულსა და გონებაში უნგრავდნენ... მოდა, ვიღაც - ვიღაცებს კვლავ მოეძალათ ძველი დღეების ნოსტალგია, ნელ-ნელა, ნაბაფ-ნაბაფ ცდილობენ მთელი ქვეყნის, ყველა ჩვენების მიბრუნებას იმ ბნელთოსკენ. სრულად, მთელი თავისი “დიდებით” უნდა დაბრუნდეს წარსულს. თავისი პარადებით, წითელი დროშებით, თავისი სუთწლებებით, კოლმურწილებით, წითელი ინტელიგენციით, პირველმხილობით, “თბილისობებით”, საყოველთაო სახალხო დღესასწაულებით, ადამიანთა “ბედნიერი” სახეებით, კომუნისტური იდეოლოგიათა გაუფიქრობელი სატყვეობით გადაცემებით, “ზოამბეებით”, “ერებებით”, ერთიანი სამხედრო სოვრცით, ერთიანი ეკონომიკით, ერთიანი “მშური თჯახის”, “დიდი სამამულოთა”. კომუნისტების მიერ 70 წლის მანძილზე სათითად ნახარები საბჭოთა ადამიანი კვლავ უნდა აღდგეს თავისი მენტალიტეტით, ფსიქიკით, აზროვნების, ცხოვრების წესით.

კომუნისტური წარსულის სუნთქვა ძალუძერძობა საქართველოში. 7 მაისს ფილარმონი დიდი საკონცერტო დარბაზი კომპარტიის ცენტრული კომიტეტის სხდომათა დარბაზს მოგვარებდა... “დიდი სტალინი” - გაისმოდა შებანილ კერანზე “დიდი ბუღაძის” გამორჩენას წრეგადასულ ალტყენებით ეგებებოდა უსამშობლოთა კრებებში სხდომის დამთავრების შემდეგ, სტალინის ნებაზე ტაშისცემისგან ხელუბადაცვლილი ხელმწიფოს მეთაური გომი გაემგზავრა, თვე იფერი ამის ძეგლთან შეხდის მოსადრეკად.

... და მიდიოდნენ ომში ეს ადამიანები; მიდოდნენ გულწრფელად, ალაღად მათ აკრძალული ჰქონდათ ფიქრი, აზროვნება, სკუთარი შეხედულებების ქონა...

მილიონობით ადამიანს სიცოცხლე შეიწირა ამ ომს. მიდიოდნენ და უკან აღარ ბრუნდებოდნენ. ხალხს შეუქმნეს “ახალი სამამულო” და მიზნად მისთვის თავგანწირვა დაუსახეს. უსახელი საფლავით აიღო ქვეყანა... მათგან 400000 ქართველი იყო... ჩვენნაირი პატარა ერისთვის ეს არაა მცირე მსხვერპლი...

... საქართველოს ხელისუფლება გულმოდგინედ ემზადება “დიდი გამარჯვების” დღის აღსანიშნავად.

... საქართველოს ხელისუფლება გულმოდგინედ ემზადება “დიდი გამარჯვების” დღის აღსანიშნავად.

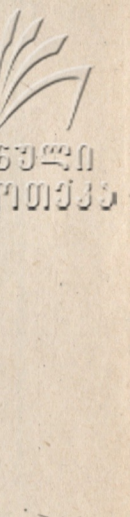
... საქართველოს ხელისუფლება გულმოდგინედ ემზადება “დიდი გამარჯვების” დღის აღსანიშნავად.

ქვეყნის მთელი მოსახლეობის დასაცავად... პარტიული ისტორიული მემკვიდრეობის მონათესავე... აღწერის სრული, მიუკერძოებელი სიმართლის... ადგილობრივი მოქმედი საგანგებო უწყების...

სახელმწიფოებრიობის მატარებელი კავასიული... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი...

სახელმწიფოებრიობის მატარებელი კავასიული... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი...

აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული...

ისინი საბურთლოს ოპოს იბრძოდნენ

ბერლინის კავასიური პოლიტიკა და ქართული პოლიტიკური ემიგრაცია (1939-1945).

დასწინ, უმაღლესი კვალიფიკაციის ექსპერტები, ბრუნდები არ იზარებდნენ, აგრეთვე ბრუნდები ბრუნდები... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული...

სამინისტროს უმთავრეს ექსპერტად ითვლებოდა... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი...

ერთი სარგებლობა კავასიის საკითხზე ექსპერტი... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი...

2. ზრუნვა გერმანიაში მცხოვრებ ქართველებსა... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი...

- 1. მოქმედი კავასიის მოსახლეობის ისე, როგორც მეგობრებს; 2. კომლემენტარობის გაუქმებას ხელი არ უნდა... 3. რელიგიური სალოცავი ადგილების აღდგენას... 4. კერძო საკუთრებას პატივი უნდა ეცეს და... 5. მოსახლეობის წილების დამსახურება კარგი... 6. ყველა დისციპლინარული ან სხვა მოქმედები... 7. განსაკუთრებით პატივი უნდა ეცეს კავასიე... 8. მანდილოსნების ღირსებას... (გვიგ გაბლიანი... 9. ნაშრომი, გაზ. "მამული", №21, 1990, გვ.6). 10. სსრკ-ის ინგანიზაციის მიერ ხნის შემდეგ მესამე... 11. აღმოსავლეთის საქმეთა უწყების ხელმძღვ... 12. დანიშნული აღფრენ როზენბერგის... 13. (შეყვანილი გარკვეულია განსხვავებულია ამ... 14. მისიხან და კავასიური ემიგრანტულ წყევებში... 15. მხარდაჭერით სარგებლობდა. ამ

სამინისტროს უმთავრეს ექსპერტად ითვლებოდა... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი...

ერთი სარგებლობა კავასიის საკითხზე ექსპერტი... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი...

აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული... კავასიული რეგიონისა და უკრაინის შორის ერთ-ერთი... აღნიშნული, რომ გერმანიის არმიასთან კავასიული...

TAVISUPALI SAKARTVELO (FREE GEORGIA)

N10 (1995)
in brief

What the Witnesses Confirm

Court Hearing of Igor Tolordava Case is coming to end The parties are preparing for debates.

On April 26, 1995 the Court started interrogation of the victims and witnesses in relation with the episode of attack on police. The prosecutor of the Republican Prosecutor's Office Kiazio Chanturia who was working as Zugdidi prosecutor from May 1991 to November 29, 1993, was called as a witness.

He stated: "I. Tolordava was establishing order in the region. There was a group of armed men who were robbing and raiding the population and there was another group which was establishing the order. Tolordava belonged to the latter."

On March when Zugdidi police department was attacked three policemen were killed. Then a charge was brought in connection with this fact, I was obliged to carry out investigation of this fact and interrogate him to find out whether he knew anything about this. I was also obliged to withdraw his weapon, but could not do it - they all went to Abkhazia to fight. What could I do? I could not take the arms from them - they were going to defend national interests... I could not accompany them in Abkhazia..."

Then before the Court appeared the witness Nona Nizharadze, the wife of Gela Nizharadze, the policemen who was killed during March 9 armed incident:

"My husband was on duty from March 8 to March 9. He was working in Zugdidi Department of Internal Affairs as a deputy head of "OBHS". At dawn, about 5 a.m. I have heard the sound of terrible continuous shooting. I could leave the house only at 7 a.m. since it was curfew in the town. When I reached the market I saw our car "Niva" - it was all shot down. I went to the police... opened the door of the ambulance and saw my husband... We took him home. I knew that expertise was necessary but nobody came to do it. I took the neighbors, made photos and hid them in various places: I was afraid that they would take them from me. I was told that the police personnel was warned about the attack. When I asked the policemen they denied it. They were afraid of somebody and did not tell the truth. The leaders were warned. It all happened because at the police were working the leaders who were forcibly appointed by someone. Our husbands were defending people. Most of all is guilty the head of the police who had let everybody go and himself went to defend his house and sacrificed the boys to death by leaving them in the department. He, who is presently happily walking in the streets should be trailed first of all."

I knew Tolordava as an honest man. He had never had anything in common with thieves and bandits. I knew him as a "Zviadist"..."

When the judge asked her whether anybody was arrested for the murder of her husband and whether she had any suspicions who had killed him the witness N. Nizharadze said: "He will not be arrested - he continues to walk armed. The attack was led by Jemal Kobalia and Gia Uchava (presently the both of them are working in the official structures of Shevardnadze. ed.). I am not going to strive for justice yet. The time will come when I won't be afraid and the normal life will be established. Then I will demand the investigation. Today anyone can be arrested and charged with anything in the world. I do not have any claims against Tolordava. It is better to charge with responsibility those who really deserve it."

The judge read the indictment saying that Tolordava was at the place where the incident happened at 8 a.m. This

caused the protest of the witness Nizharadze: "At 8 a.m. nothing was happening there, everything was over, he could have come there to extinguish a fire, since all victims were already killed and taken away"

The personnel of Zugdidi police were also interrogated as witnesses in relation with the incident of the attack on police.

Nodar Kankia (senior authorized agent of Criminal Investigation Department) stated: "I have not seen Tolordava during the attack. I was at a distance of 40-50 meters from the place of armed conflict. Jemal Kobalia shouted to us: "Do not be afraid, we are not going to kill you". I knew Jemal, we were working in police together."

When the prosecutor T. Laliashvili asked the witness what activities was Tolordava engaged in, the witness answered: "He was the defendant of the lawful Government - in Zugdidi he was defending the order"

At the Court Session of April 27, the Court began to interrogate the witnesses in relation with the fact of attacking Martvili police on September 5, 1992 during which were killed three policemen of Martvili police and two soldiers of the lawful Guards. Kutaisi police members T. Areshidze, E. Rekhviashvili and T. Ivanidze were interrogated. In accordance with their testimonies in the beginning of September under decision of Kutaisi police leaders 20-25 policemen were sent to Martvili to arrest Jejelava's group. The witness confirmed that Kuchukhidze was really saved by some Guardsman.

Court Session of April 28 was devoted to comparing and specifying of the testimonies of the witnesses and victims.

Then the Court announced the decision signed by the head of Zugdidi police Phridon Adamia which read that I. Tolordava was sentenced to 30 day imprisonment for violation of curfew and was placed into Zugdidi Isolator. He was presented the arrest warrant only on December 20. At the same time the arrest warrant is not signed by him.

The Court also read statement of the defendant concerning the state of his health: in March, 1995, I. Tolordava declared a hunger-strike demanding to finish the investigation of his case. As a result the state of his health was dramatically aggravated - he could not eat because of unbearable abdominal pain. After 16 days of hunger-strike the defendant was given his indictment. The counselor V. Tsiklauri requested the Court Board to pay attention to the fact that in the course of final interrogation, irrespective of the fact that in this testimony Tolordava denied his previous testimonies he was not asked the mandatory question why he had refused to confirm his previous testimonies.

At the end of the Session the judge made a proposal: due to the fact that the counselor was not present at Tolordava's interrogations carried out on December 9, 10 and 11, these testimonies did not have the force of proof. The Court read the statement of Tsalenjikhia police saying: "Tsalandjikhia police does not have any compromising materials against Tolordava"

Nino Gachechiladze

"I Happened to Be the Smartest Man in Zugdidi Police", stated Gocha Otkhozoria.

On May 4, 1995, at the Court Session devoted to the Case of Valter Shurgua and Gocha Otkhozoria a motion was put about interrogating of presently arrested Vakhtang (Loti) Kobalia and Soso Zhgenti. According to judge Tkeshelashvili due to the fact that the

case of these people was in the process of investigation their interrogation at the open trial would be the violation of the Law. Therefore he made a decision that the above witnesses should be interrogated in the Investigation Isolator in the presence of all parties. The argument provided by the judge is undoubtedly in concord with Law: Court interrogation of the arrested person whose case is in the process of investigation is forbidden by the Law indeed. However in this case surprising is such an obedience of Tkeshelashvili to the norms of the Law: in 1993 during the Court Hearing of the so-called "Kvareli Case" where he was a Chairman was publicly interrogated Viktor Domukhovski whose case by that time was also in the process of investigation. We wonder what has caused such metamorphose of the judge?

***

The Court Session of May 5 the judge announced that Vakhtang Kobalia refused to give testimony and sent to the Court the written statement saying that he did not recognize the authority of this Court and offers to use his testimonies in the course of considering the case.

As for the testimony given by Soso Zhgenti, the judge said that it would be read in the nearest future.

The Court Session of May 5 was completely devoted to finding out whether the defendant Gocha Otkhozoria did have the document allowing him to have a weapon on him which was given by the end of November 1993 by the deputy Minister of Internal Affairs Gia Gulua as well as whether he had a written permission to freely move during the curfew given by Zugdidi Commandant Phridon Adamia. In other words the Court tried to find out whether the defendant was reconciled with the factual authorities and whether there was any ground for his detention.

Phridon (Kukuri) Adamia who was interrogated as a witness in accordance with the motion of the prosecutor (it is noteworthy that earlier the Court did not satisfy the similar motion of the counselor M. Navrozashvili concerning the interrogation of Ph. Adamia) denied the fact of giving such permission as well as the fact of having any contacts at all with Otkhozoria within the above period. He stated that he did not remember when he had given such permission or whether he did it or not; he did not remember whether he met Otkhozoria within this period; he did not know anything about the meeting of Otkhozoria and G. Gulua; he did not remember when was given the arrest warrant against Otkhozoria etc.

The culmination of Ph. Adamia's testimony was the charge built in the best propagandistic style of "Matsne" TV information program describing how the supporters of the President interfered with heroic struggle of Adamia in Abkhazia, how they did not help him during the attack of Sukhumi, how they blocked the Kodori road, due to which fact thousands of people were induced to move to Kutaisi via Svaneti road, and as Adamia claims, how none of them were allowed to enter Zugdidi. And generally, by that time in Zugdidi there were not any refugees except those from Gali. At least that is what Adamia claims.

***

The relative of Otkhozoria, the staff member of Zugdidi Department of Internal Affairs Demna Sordia was interrogated as a witness. He confirmed the fact of contacts between G. Gulua and the defendant.

"When the war in Abkhazia broke out two of my staff members decided to go there as volunteers. They were in the group of Gocha Otkhozoria and from them I had information about him. They used to say: 'He is very dear to us, a real fighter and that is why we have joined him. If not for him, we would not have gone'. Several men from his group were killed. After the fall of Abkhazia I met with Gocha, had a talk with him and learned that his group was going to Abkhazia again. On November 7, 1993 when the governmental troops entered Zugdidi I was approached by General Gia Gulua. He said to me: 'I have heard you have a relative...' I immediately guessed that he meant Gocha. He confirmed my guess and asked me to arrange his meeting with Gocha. I promised him to bring Gocha personally or with the help of my staff member. I

met Otkhozoria, told him about Gulua's message and gave him Gulua's telephone number. Later they met with each other. I was not present at this meeting, but I know that it took place in the village of Narazeni and it was attended by other people too.

Then I met Otkhozoria who had shown me the document written on a striped paper and signed by G. Gulua which allowed him to have a gun. He told me that he wanted to have permission of free movement during the curfew. I promised him that I would tell about it to the Commandant. I went to Adamia and told him about Gocha's request. He told me to bring him with me and he would give him the permission. He said that he could not give such permission without seeing the man. Several days later, I do not remember the date - it should be the end of November or beginning of December, - I took Gocha to Adamia. I introduced them to each other and left them alone. A little later Gocha came to my room and told me that he had got the permission which he was holding in his hand. It is true, I have not read it, but he did have permission in his hand."

Then the witness told the Court that by the end of December he took Otkhozoria to the Police office because Adamia asked him about it. All of a sudden he had learned that they were going to arrest Gocha. D. Sordia asked what was the reason of the arrest. Adamia answered that he had his arrest warrant. "It looked as if I helped them to arrest Gocha. He even told me that I had deceived him into trap."

Prosecutor and Adamia were very excited by this testimony. Adamia used his usual trick and said that as he had claimed Otkhozoria was brought by some of his relatives, though he did not remember who it was, when it was, and whether the man brought to him was Otkhozoria etc.

The Prosecutor Khabashvili doubted the authority of Gulua to give the permission for having arms: "For so many years you are working in the Department of Internal Affairs and how do you think could the head of this department be authorized with the right to give such permissions" in a didactic tone asked he Sordia. "I could not imagine that deputy Minister of Internal Affairs was not authorized with this right" was the answer.

Then the Court called the staff member of Zugdidi Internal Affairs Department, inspector of Criminal Investigation department Temur U. Grigolia who has written the Protocol about withdrawal of the arms from Otkhozoria. His testimony caused such confuse and excitement of the Prosecutor, that he directly addressed Otkhozoria: "If we could hear your testimony we would have had a certain impression about this". "I will give my testimony later, eventually little by little everything will be found out", answered the defendant. The counselors could not help smiling.

What couldn't excited the Prosecutor in the testimony of the witness Grigolia? According to the testimony of the witness who had written the Protocol about withdrawing of the weapon from Otkhozoria, he had been called to the study of the head of Internal Affairs Department Chikobava where there were only Otkhozoria and Chikobava. That latter had a weapon in his hand and ordered Grigolia to write the Protocol on withdrawal. The Protocol contains information about the personality of the owner, name and the number of the weapon, amount of bullets. When the counselor asked what Otkhozoria was doing and whether he had been handcuffed, or resisted the withdrawal, the witness calmly answered: "He was not handcuffed. He and Chikobava were just sitting and speaking". To this details so unpleasant for the prosecutor was added the fact that the above Protocol is signed only by Chikobava and Grigolia. The document lacks the signatures of the co-witnesses and which is most important the signature of Otkhozoria himself. At the same time the Case materials contain only the copy of this document its original being kept in the personal case of the defendant in Zugdidi.

For some reasons unknown the Prosecutor got terribly angry with the counselor Navrozashvili's questions which were aimed at finding out whether it was

possible to see a man entering the building from the room of Zugdidi Internal Affairs Department where are sitting the officers on duty. "This has nothing to do with this case" claimed the Prosecutor Khabashvili and the judge seemed to think similarly. "How can it have nothing to do with the case when it comes to this building of Police department enters the armed man and nobody tries to stop him?" was surprised the counselor Navrozashvili.

The Prosecutor was obviously trying to hinder the counselor to elucidate the question concerning direct contacts of the defendant Otkhozoria with all level officers of Internal Affairs Department within the period of November-December, 1993. Ph. Adamia also emphasized in his testimony that Otkhozoria was in the forest and he did not have any contacts with him. Indeed if he had been reconciled with the factual authorities, then on what grounds has he been arrested?

he Session was finished with the brief statement of the defendant Otkhozoria and his rhetoric question: "I happened to be the smartest man in Zugdidi Police. After all this can I state that this weapon was stealthily put to me?". The judge immediately hid himself behind the Criminal Code: "I do not have the right to answer such questions".

New Political Trail Vanishvili Case will Be Heard by Court Marital

In the nearest days begins one more political trail - the hearing of case of Ramaz Vanishvili, the Gori Battalion leader of the Lawful Guards. His case will be heard by Court Marital.

Ramaz Vanishvili was born on January 24, 1964 in Gori town. He is an engineer, is married, has two little children. Before his arrest he was reckoned as an officer in the Armed Forces of the Republic of Georgia - he was a major of the Guards. He was the deputy of Gori Region Sakrebulo and a Chairman of the Ecological Commission.

Since November 1993, he is under arrest. In June, 1994 he got ill with severe form of infectious hepatitis. Irrespective of his multiple demands and interference of the International Red Cross, he was not hospitalized. Neither was he provided with any medical aid. During the whole period of his disease he was kept in the cell designed for 10 prisoners where often there were more than 10 people.

Ramaz Vanishvili is charged with high treason, illegal carrying and keeping of arms, unwarranted leaving of a military detachment, desertion, embezzlement and loss of military property. According to the information from his relatives by the present moment he was relieved of accusation in high treason and now he is treated only for military crime.

In his Statement of August 19, 1994 sent from the prison Ramaz Vanishvili writes:

"In the evening of November 19, 1993 my friend, my brother and I were in the yard of my house where we were attacked by armed people in civilian clothes. As we learned later they were the members of "Mkhedriani". Without any warning they opened fire from machine guns and killed my brother and my friend. I was wounded in hand and lost a lot of blood. I was captured and taken to the hospital. Immediately after receiving the first aid while still in semiconscious state I was interrogated by the representatives of KGB. On the next day in the morning was transferred to the cell of Gori police department where I was again interrogated. Since November 25, 1993 am being kept in #1 Tbilisi Isolator. I do not recognize myself guilty in charges accusations. I was fighting in the Armed Forces of the exiled lawful authorities, took part in military operations directed to defending Georgia from the external aggression. My arrest, murder of my brother and friend executed by the factual illegal authorities is a political squaring accounts with us - my brother and my friend were the members of the battalion headed by me."